

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ:

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ.

قَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا هَذِهِ الْأَصْحَابِيُّ؟

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سُنَّةُ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ.

Kurban: İbrahim Olmak, İsmailce Adanmak
(27.05.2026)

Saygıdeğer büyüklerim! Geleceğimizin teminatı olan genç kardeşlerim! Ve şu mübarek çatının altında gönlümüzü şenlendiren, camimizin en özel misafirleri; sevgili çocuklar! Bu mübarek Kurban Bayramı sabahında, Allah'ın evine hoş geldiniz. Bizleri bir Kurban Bayramı'na daha ulaştıran Yüce Allah'a hamdolsun! Bayramımız mübarek olsun!

Aziz Müminler! Bir gün arkadaşları, Peygamberimizin (s.a.s.) yanına gelerek merakla, **“Ey Allah'ın Resülü! Bu kurbanlar ne anlama geliyor?”** diye sordular. Resulullah (s.a.s.) da onlara şu cevabı verdi: **“Bu kurbanlar atanız İbrâhim'in sünnetidir.”**¹

Kardeşlerim! “Kurban” dendiğinde akıllara Hz. İbrahim, “Hz. İbrahim” dendiğinde ise akıllara “teslimiyet” gelir. İçinde bulunduğumuz bu bayram günleri, aynı zamanda İbrahim'in (a.s.) sarsılmaz sadakatini kalplerimizde yeniden hissedeceğimiz zaman dilimleridir. Nitekim Yüce Rabbimiz, **“İbrâhim'de ve ona uyanlarda sizin için güzel bir örneklik vardır.”**² buyurarak; Allah'a adanmış bir ömrün sembolü olan bu kutlu peygamberi örnek almamız gerektiğini bizlere bildirmektedir.

Hz. İbrahim, Allah'a ortak koşulan bir şirk toplumunda yaşamasına rağmen muhteşem bir tevhid ehli olmayı başardı. Sahte ilahları büyük bir cesaretle reddettiği için yaşadığı toplum tarafından dışlandı, hatta babası tarafından ölümle tehdit edildi.³ Ancak o, inancından asla taviz

vermedi; hakikat uğruna yurdunu ve yuvasını terk etmeyi göze aldığı gibi, Allah yolunda canını bile feda etmekten de çekinmedi.

Ömrü hep büyük imtihanlarla geçen İbrahim (a.s.), uzun yıllar evlat hasretiyle sınıandı. Rabbinden hayırlı bir evlat istedi. Yüce Allah ilerleyen yaşında ona göz aydınlığı olacak bir evlat bahşetti.⁴ Hz. İbrahim, ilahî bir emir gereği eşini ve yıllarca hasretini çektiği biricik yavrusu İsmail'i, tarıma elverişsiz çorak bir vadi olan⁵ Mekke'ye bıraktı. O an eşi Hz. Hacer de, “Eğer bunu sana Allah emrettiyse, O bizi asla zayi etmez!”⁶ diyerek teslimiyetin en güzel örneğini sergiledi. İşte Zemzem; böylesi bir tevekkülün, çölde tek başına verilen o büyük mücadelenin ödülüydü.

İsmail büyüdü, babasıyla beraber iş gücü tutacak yaşa geldi. Yeryüzünün ilk mabedi olan Kâbe,⁷ Hz. İbrahim ile oğlu Hz. İsmail'in elleriyle yeniden inşa edildi.⁸ Fakat asıl büyük imtihan şimdi başlıyordu. Hz. İbrahim rüyasında biricik oğlunu kurban ettiğini gördü. Oğluna gördüğü rüyayı anlatınca küçük İsmail babasına şu karşılığı verdi: **“Babacığım! Emri yerine getir. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın.”**⁹ Baba ile oğul, ikisi de Allah'a tam bir sadakatle teslim oldular. Tam o esnada Rabbimizden ilahi bir nida geldi: **“Ey İbrahim! Tamam, sen rüyanı gerçekleştirdin.”**¹⁰ Sadakatlerinin bir nişanesi olarak bir kurbanlık bahşedildi.¹¹ Ve bu muazzam fedakârlığın hatırası, nesilden nesile aktarılarak bugünkü kurban ibadetimizin temeli oldu.

Kardeşlerim! Hz. İbrahim, karşılaştığı tüm zorlu imtihanlardan birer birer geçti. Rabbi ona ne zaman **“Teslim ol!”** dese, o hiç tereddüt etmeden, **“Âlemlerin Rabbine teslim oldum.”**¹² diyerek karşılık verdi ve bizlere kâmil bir mümin olmanın yolunun Allah'a kayıtsız şartsız teslim olmaktan geçtiğini öğretti. İbrahim'e selam olsun... İsmail'e selam olsun... Hacer'e selam olsun... Ve bu kutlu izi takip eden tüm ümmet-i Muhammed'e selam olsun... Bayramımız mübarek olsun!

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ İbn Mâce, Edâhî, 3.

² Mümtehin, 60/4.

³ Meryem, 19/46.

⁴ Saffât, 37/99-101.

⁵ İbrahim, 14/37.

⁶ Buhârî, Enbiyâ, 12.

⁷ Al-i İmran, 3/96.

⁸ Bakara, 2/131.

⁹ Saffât, 37/102.

¹⁰ Saffât, 37/104-105.

¹¹ Saffât, 37/107.

¹² Bakara, 2/131.